



Αυτό και αν είναι η κορυφαία έκφραση του ελληνικού παράδοξου. Συνέβη στη Θεσσαλονίκη και η ιστορία ξεκινά πριν από μερικά χρόνια όταν οι επιχειρήσεις επιλέγουν την περιοχή Πατριαρχικό Πυλαίας στη Θεσσαλονίκη για να κατασκευάσουν μεγάλες εμπορικές αναπτύξεις. Όμως υπήρξε ένα μικρό πρόβλημα : η έλλειψη υποδομών αποχέτευσης και κυκλοφορίας. Παρά όλα αυτά προχώρησαν στην κατασκευή και την λειτουργία του και τώρα τρέχουν να δημιουργήσουν υποδομές ! Ας πάμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Πρόκειται για μια περιοχή εκτός σχεδίου πόλης, που ορίζεται από την Περιφερειακή Τάφρο στο Φοίνικα (δυτικό όριο), την Εθνική Οδό Θεσσαλονίκης-Πολυγύρου (παραπλεύρως του Αγροκτήματος του Πανεπιστημίου -ανατολικό όριο) και από το ύψος της Εθνικής Οδού Θεσσαλονίκης –Μουδανιών (βόρειο όριο) μέχρι και τη θάλασσα (νότιο όριο), η οποία γνωρίζει μεγάλη εμπορική ανάπτυξη, με την ανέγερση εμπορικών κέντρων μεγάλης έκτασης (υπεραγορές, πολυκαταστήματα με χώρους ψυχαγωγίας κοινού, εστιατόρια, καφετέριες κτλ) αλλά είναι χωρίς υποδομές. Στην περιοχή δεν υπάρχει σχεδιασμός οδικού δικτύου και εξυπηρέτηση των κατοίκων από ολοκληρωμένο δίκτυο αποχέτευσης, προκαλώντας έντονη κυκλοφοριακή και περιβαλλοντική επιβάρυνση. Η πρόσβαση του κοινού στις διάφορες δραστηριότητες της περιοχής γίνεται κυρίως μέσω ιδιωτικών οδών, οι οποίες δεν έχουν πάντα τα απαραίτητα γεωμετρικά χαρακτηριστικά για να εξυπηρετήσουν την κυκλοφοριακή φόρτιση της περιοχής και τις μετακινήσεις των πεζών. Στην περιοχή επίσης δεν υφίσταται σήμερα εκτεταμένο αποχετευτικό δίκτυο, παρά μόνο ο κεντρικός αποχετευτικός αγωγός της ΕΥΑΘ, που διέρχεται κατά μήκος του δρόμου Φοίνικας –Αεροδρόμιο, οδηγώντας τα λύματα μέσω αντλιοστασίου στην Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων στη Σίνδο Θεσσαλονίκης.

Αφού λοιπόν αναπτύχθηκε σε επιχειρηματικό κέντρο της πόλης αποφασίστηκε να ξεκινήσουν οι ενέργειες για τις υποδομές. Συγκεκριμένα, η Διεύθυνση Περιβάλλοντος της νομαρχίας έθεσε ως απαραίτητη προϋπόθεση στους επιχειρηματίες της περιοχής για κάθε νέα επένδυση την υποχρεωτική σύνδεση με το κεντρικό αποχετευτικό δίκτυο, δεδομένου ότι η συγκέντρωση των λυμάτων σε στεγανές δεξαμενές και η μεταφορά τους με βυτιοφόρα σε Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων θεωρείται αναχρονιστικός τρόπος διαχείρισης και μη ενδεδειγμένος περιβαλλοντικά. Ακόμη, ζητείται από τις υφιστάμενες δραστηριότητες που διαθέτουν μονάδες επεξεργασίας υγρών αποβλήτων να πρέπει να φροντίσουν άμεσα για τη σύνδεση με το αποχετευτικό δίκτυο. Τέλος, ο συντονιστής του νομαρχιακού έργου ζήτησε να προωθηθεί μελέτη διαπλάτυνσης και πεζοδρόμησης των οδών της περιοχής για την εξυπηρέτηση τόσο των σημερινών αλλά και των μελλοντικών αναγκών.